

Wij zijn getrouwd in Oeganda!!!!

Happiness requires something to do, something to love and something to hope for

Nadat we elkaar exact 12,5 jaar kennen zijn we op 5 juni 2006, zowel letterlijk als figuurlijk, in het huwelijksbootje gestapt in Oeganda. Dankzij onder andere Miha, Coen, Stanley, de zes lokale getuigen, onze reisgenoten en nog zo'n driehonderd kids is het een geweldige en onvergetelijke dag geworden.

Waarom trouwen in Oeganda? Hiervoor zijn meerdere redenen. Ten eerste: we houden van elkaar (niet onbelangrijk) en we willen de rest van ons leven samen verder 'tot de dood ons scheidt'. Daarnaast wilden we niet teveel ophef rondom ons huwelijk: simpel en eenvoudig maar toch ook wel iets bijzonders. Om nou op een maandagmorgen bij de gemeente te trouwen leek ons niet echt bijzonder en omdat we besmet zijn met het reïsvirus, met een zwak voor Afrika, zou het geweldig zijn om in Oeganda te trouwen. Daar waren we nog niet geweest en de silverback en chimpansee moet je toch eens in je leven zien.

Maar ja hoe regel je dat? Bijzonder is het zeker..., maar simpel, eenvoudig en snel? Op internet konden we niets vinden over organisaties die het trouwen kunnen regelen in Oeganda. Je kunt trouwen op de Cheysellen, op Bali of Maleisië. Maar Oeganda? Terwijl dit land zoveel te bieden heeft qua natuur, bevolking, parken et cetera. Je kunt het echte Afrika zien zonder dat je in menselijke kuddes door de natuurparken rijdt. Tevens kan je er geweldig raften op de Nijl en je hebt de mogelijkheid om chimpansees en gorilla's te zien!!! Het land heeft een zeer aangenaam klimaat, ondanks de ligging op de evenaar en het is een heel groen land! Het is niet voor niets dat Churchill dit land de Parel van Afrika noemt.

Wat voor ons voorop stond is dat de reis niet mocht 'leiden' onder de trouwerij. We wilden genieten van de vele bezienswaardigheden in het land, immers we werken ons het hele jaar een slag in de rondte en onze vakantie is ons heilig. Als de trouwerij om wat voor reden niet door zou gaan moesten we in ieder geval een goede vakantie hebben gehad.

Gelukkig hebben we in november 2005 Coen van der Heijden gevonden. Hij is één van de eigenaren van Matoke tours, met veel contacten in Oeganda. We prefereerden op zo'n rondreis ook een beetje luxe, dus geen tentenvakantie zoals we eerder hadden gedaan in andere Afrikaanse landen. Daarnaast bestond er bij Matoke Tours de flexibiliteit om van een bestaande reis af te wijken van de route.

Coen heeft via zijn contacten de Registrar General (Ugandese burgerlijke stand) bereid gevonden om ons te trouwen. 'Kat in het bakkie' dus. We hebben dan ook meteen geboekt.

Het is een schitterende reis geworden welke absoluut één van onze beste reizen is geworden. Zelfs wanneer we het hele trouwgebeuren buiten beschouwing laten. We sliepen in supermooie accommodaties, op de geweldigste locaties en werden rondgereden door David

(1e klas chauffeur)! We hebben genoten van het land en de mensen en ... 5 juni is de mooiste dag uit ons leven geworden!!!

We zouden eerst de rondreis doen en in de laatste week zouden we ons twee dagen afscheiden van de groep om met zijn tweeën in Kabalé te trouwen. In de tweede week kregen we echter te horen dat dit allemaal niet door zou gaan. Ergens in Masindi, aan het einde van de dag, zaten we op een terrasje te genieten van een biertje en de stad. Coen heeft, achterop een fietstaxi, heel Masindi afgezocht om ons te vinden om dit slechte nieuws te vertellen. Nadat Coen eerst de verzekering had gekregen dat het allemaal zou lukken, moest Coen ons met pijn in zijn buik vertellen dat we eerst vier weken in ondertrouw moesten. Ons huwelijk zou dan worden aangekondigd via een bord met je namen erop. Aangezien we die vier weken niet meer hadden zou onze trouwerij niet doorgaan was onze conclusie.

Maar goed, Afrika zou Afrika niet zijn als alles in één keer goed zou gaan en Coen zou Coen niet zijn als hij plan B niet op plank had liggen. Plan B hield in trouwen in een kerkje bij Lake Bunyonyi. Coen heeft een tijd in Kabale gewoond, een stad dichtbij Bunyonyi. Zo heeft hij Miha, de oprichter van het Edirisa project (zie www.edirisa.org) leren kennen. Stanley Abomugisha, de hoofdonderwijzer van Bufuka school welke door Edirisa wordt ondersteund, heeft meegeholpen met de organisatie. Zijn broer is priester en onderwijzer op het eiland Bwana in Lake Bunyonyi en is bereid gevonden om ons te trouwen voor de Anglicaanse kerk.

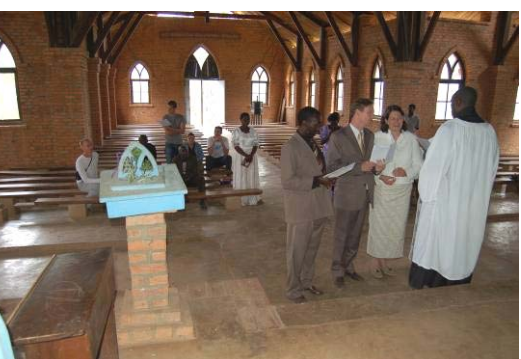
's-Morgens vertrokken we, samen met onze reisgenoten die toch eigenlijk ook wel bij ons huwelijk aanwezig wilden zijn, vanaf het Edirisa project met een bootje naar Bwana eiland. Wel een uur later dan gepland (de boot kwam niet opdagen) maar dat mocht de pret niet drukken. Bwana eiland is één van de 39 eilandjes in Lake Bunyonyi. Op Bwana Island ligt de secondary school en de kerk ligt daar prachtig op een heuvel. In de boot werd door de lokale getuigen flink gezongen. Alvorens we zouden trouwen moesten we eerst voor de Anglicaanse kerk worden gedoopt. Hiervoor zijn zes getuigen vereist. Nadat we achter in de kerk waren gedoopt begaven we ons naar het altaar voor in de kerk.

De huwelijksplechtigheid werd opgeluisterd door muziek die gemaakt werd door kinderen. Het was schoolpauze en het koor groeide zienderoge in omvang. Op het ritme van de trommels werd er fanatiek gezongen, geklapt en gedanst. Het dak ging eraf, wat een beleving!!!! Zo mooi... Zelfs de priester kon de kinderen op een gegeven moment niet stil krijgen.

We hadden nooit verwacht dat dit zo zou verlopen, het overtrof hetgeen we hadden gehoopt. Het trouwen gaat net zo officieel als in Nederland. Stanley had van een bestaand kerkboekje een aantal kopieën gemaakt (waar vind je in Oeganda een kopieerapparaat?). Overal waar Dorah stond moest Ilse worden gelezen, overal waar Roger stond moest Gerard worden gelezen. De bruid werd weggegeven door Coen. Nadat de ringen waren gezegend en we beiden "I will" hadden gezegd werd er flink geapplaudisseerd. Wat een geweldig ervaring!

Toen we van Bwana Island weer terug gingen met het bootje werden we bij Edirisa verwelkomd door meer dan driehonderd schoolkinderen, ze stonden te klappen en te zingen aan de oever van het meer. We hadden er kippenvel van gekregen en stonden met tranen in onze ogen. Het was erg indrukwekkend, echt een unieke ervaring. Coen heeft die middag heerlijk gekookt voor ons, hij heeft er zoveel werk van gemaakt! Zich zo uitgesloofd, zodat wij een prachtige dag hebben gehad. Die avond sliepen we op een van de meest romantische plekken van Oeganda, we hadden uitzicht op het Lake Bunyony met zijn vele eilandjes.

De laatste twee dagen van onze vakantie hebben we doorgebracht in Kampala. Hier hebben we de trouwakte laten legaliseren voor erkenning in Nederland. Eerst moest het Oegandese Ministerie van Buitenlandse Zaken een stempel zetten (€ 2,-- te voldoen bij de bank aan de overzijde van de straat) en daarna de Nederlandse Ambassade (€ 26,50 cash betalen). Aanvankelijk maakten we ons zorgen of dit allemaal zou lukken maar uiteindelijk viel het 100% mee. Het moeilijkste was om langs de portier van de Foreign Affairs te komen: een omhoog gevallen bewaker met stropdas. Deze had nog nooit een dergelijke trouwakte gezien maar naarmate er zich meer mensen mee gingen bemoeien gaf hij het op en heeft hij ons doorgelaten. Een ambtenaar die met Fidel Castro en Margaret Thatcher op de foto stond heeft uiteindelijk getekend.

Voor diegene die nog niet getrouwd is en trouwplannen heeft: we raden het iedereen aan. Het is echt de meest unieke ervaring uit ons leven!

Als je al getrouwd bent: doe het nog een keer over maar dan in Oeganda!

Coen, Miha, Stanley, David en alle anderen nog een keer heel erg bedankt voor alles. Het was echt fantastisch en onvergetelijk!

Ilse en Gerard (mrs. en mr. Bult, ook wel Dorah en Roger)

gerard.bult@orange.nl

Nawoord

Voordat we vertrokken hebben we ons bij onze eigen gemeente goed laten informeren. Ze hadden nog nooit meegemaakt, dat mensen in Oeganda gingen trouwen. Met een verklaring van huwelijksbevoegdheid, uittreksels van de geboorteaktes en de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens en extra kopieën van ons paspoort (je weet maar nooit) gingen we op stap. We wisten van de Nederlandse Ambassade in Kampala dat je in Oeganda in een kerk en op het kantoor van een Register General kunt trouwen. In principe is een kerkelijk huwelijk niet rechtsgeldig in Nederland. Dit levert voor buitenlanders die zich in Nederland willen vestigen een conflict op. Hiervoor is de Wet Conflictenrecht huwelijken en echtscheidingen geschreven. In het kort komt het erop neer dat wanneer een (kerkelijk) huwelijk rechtsgeldig is naar, in ons geval, Oegandees recht, dit ook rechtsgeldig is naar Nederlands recht.

Als je getrouwd bent in Oeganda moet je met de huwelijksakte, voorzien van eigen handtekeningen en die van de pastoor/Register General met stempel en trouwdatum, naar het Oegandese Ministerie van Buitenlandse zaken en vervolgens naar de Nederlandse ambassade in Kampala. Zij plaatsen ook stempels. Dit alles lever je vervolgens in bij je eigen gemeente in Nederland, heb wat discussie en dan is het rond....

Aangezien veel instanties in Nederland geen afschriften ouder dan zes maanden accepteren kun je je akte in laten schrijven bij de afdeling Landelijke Taken van de Gemeente Den Haag. Een uittreksel kun je dan altijd opvragen in Den Haag. Je stuurt alle documenten naar Den Haag, een half jaar later ben je ingeschreven en krijg je een trouwboekje retour.

